

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

Xe KAMER

A R R E S T

**nr. 224.215 van 2 juli 2013
in de zaak A. 204.253/X-15.058.**

In zake : 1. de bvba CREATINE
 2. Martine WOUTERS
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Koen De Puydt
 kantoor houdend te 1000 BRUSSEL
 Wolvengracht 38
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

het VLAAMSE GEWEST, vertegenwoordigd door de Vlaamse
regering
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Marc Van Bever
kantoor houdend te 1850 GRIMBERGEN
Pastoor Woutersstraat 32, bus 7
bij wie woonplaats wordt gekozen

Tussenkomende partijen :

1. de nv UPLACE
2. de nv USHOP (voorheen nv RING AIRWAY PARK)
3. de nv UWORK
4. de nv UDRIVE
5. de nv USTAY
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Jan Bouckaert, Pieter Vandenheede en Guan Schaiko
kantoor houdend te 1000 BRUSSEL
Loksumstraat 25
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 30 maart 2012, strekt tot de
nietigverklaring van het besluit van 16 december 2011 van de Vlaamse regering

houdende de definitieve vaststelling van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan “afbakening VSGB en aansluitende open ruimtegebieden”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partijen hebben een memorie van wederantwoord ingediend.

De tussenkomende partijen hebben een verzoekschrift tot tussenkomst ingediend. De tussenkomst is toegestaan bij beschikking van 10 juli 2012. De tussenkomende partijen hebben een memorie ingediend.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Frans De Buel heeft een verslag opgesteld.

De verzoekende partijen hebben een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend. De verwerende partij en de tussenkomende partijen hebben een verzoekschrift tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 7 juni 2013.

Staatsraad Stephan De Taeye heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Julie Lauwers, die loco advocaat Koen De Puydt verschijnt voor de verzoekende partijen, advocaat Evert Vervaet, die loco advocaat Marc Van Bever verschijnt voor de verwerende partij, en advocaat Guan Schaiko, die verschijnt voor de tussenkomende partijen, zijn gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Frans De Buel heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De tweede verzoekster bezit met haar partner 2/3 in volle eigendom en 1/3 in naakte eigendom van een grond met woonhuis en aanhorigheden, tuin en bos, gelegen te Dilbeek, Kerselaarstraat 118 en kadastraal bekend sectie C nrs. 122/z, 122/m/2, 122/l/2, 122/p/2 en 122/r/2, met een totale oppervlakte van 1 ha 62 a 51ca. De eerste verzoekende partij heeft voor een periode van 15 jaar een recht van vruchtgebruik op 1/3 van het voormelde goed.

Overeenkomstig het bij koninklijk besluit van 7 maart 1977 vastgestelde gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse, wordt het voormelde goed grotendeels als natuurgebied bestemd.

3.2. Op 17 december 2010 stelt de Vlaamse regering het ontwerp van gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan “afbakening van het Vlaams Strategisch Gebied rond Brussel (VSGB) en aansluitende open ruimtegebieden” (hierna : het gewestelijk RUP) voorlopig vast.

Het plangebied wordt opgesplitst in drie delen, meer bepaald de zuidelijke kanaalzone, het deelgebied Zellik - Groot-Bijgaarden en het deelgebied Zaventemse. Elke deelgebied wordt verder opgedeeld per cluster van herbestemmingszones. Het deelgebied Zellik - Groot-Bijgaarden bevat onder meer de, op het grondgebied van de gemeente Dilbeek gelegen, cluster “B6 Kattebroek - Hof te Elegem”. Volgens de toelichtingsnota bij het gewestelijk RUP omvat deze cluster het volgende :

“- Het aaneengesloten en door bebouwing omgeven open ruimtegebied Kattebroek - Hof te Elegem, gelegen langs weerszijden van de R0, bestaande uit zowel het agrarisch gebied als het natuurgebied rond Taborberg en Eikelenberg.

- De aansluitende buffergebieden langs de R0.

- Het woonuitbreidingsgebied aan de zuidelijke zijde van Groot-Bijgaarden, ter hoogte van de Stichelgatstraat, het woonuitbreidingsgebied aan de noordelijke zijde van de bebouwing van Dilbeek, achter de

bebouwing van de Kattebroekstraat en het woonuitbreidingsgebied ter hoogte van de Berchemstraat, op de grens met het Brussels Hoofdstedelijk Gewest”.

De bestaande feitelijke toestand van voornoemd “open ruimtegebied Kattebroek – Hof te Elegem” wordt in de toelichtingsnota als volgt beschreven:

“[...]

Het plangebied focust op het complex van landbouw-, natuur- en buffergebieden tussen Groot-Bijgaarden, Dilbeek en het Brussels Hoofdstedelijk gewest. Dit gebied bestaat uit open ruimte kamers waarin verschillende open ruimte gebruikers actief zijn. De R0 doorsnijdt het gebied van noord naar zuid en is prominent aanwezig. Het geheel wordt verder gestructureerd door de valleien van Elegembeek en Molenbeek. Daarnaast worden grote delen van dit gebied gekenmerkt door de aanwezigheid van hoge concentraties aan kleine landschapselementen.

Het deel ten westen van de R0 betreft een open en relatief gaaf landbouwlandschap, hoofdzakelijk bestaande uit weilanden die gelegen zijn in de brede vallei van de Elegembeek. Verspreid komen kleinere boselementen voor. De bebouwingsranden zijn eerder rafelig afgewerkt. Aan de Elegemstraat situeren zich drie hoevegebouwen, waarvan het Hof te Elegem dat [...] beschermd is qua momument en qua omgeving. Helemaal ten westen staat dit gebied via een nog vrijliggend perceel in smalle relatie met het natuurreservaat van Wolfspuiten.

Het deel ten oosten van de R0 heeft deels een agrarisch gebruik (akkerland en weiland) en bestaat voor het overige uit grotere bosgehelen met hoge natuurwaarden rond de Molenbeek en ter hoogte van Taborberg en Eikelenberg. Helemaal ten oosten, op de grens met het Brussels Hoofdstedelijk Gewest bevinden zich twee ingesloten, nog open gebiedjes in overwegend agrarisch gebruik. Van hieruit heeft men mooie vergezichten op de skyline van Brussel. Verspreid over dit oostelijk deel komen linten van (zonevreemde) bebouwing voor die het open karakter plaatselijk sterk verstoren.

[...]”.

Als “visie” op de gewenste ruimtelijke structuur van het oostelijk van de R0 gelegen deel stelt de toelichtingsnota bij het ontwerp van gemeentelijk RUP het volgende:

“[...]

In het eindrapport VSGB is het gebied onderdeel van het open ruimte netwerk als randstedelijk open ruimte gebied met nadruk op ecologische bos- en parkontwikkeling. De valleien van Molenbeek en Elegembeek en de bebouwing rond Thaborberg zijn structuurbepalend en hebben een belangrijke ecologische waarde. Eveneens wordt de aanwezige visueel-landschappelijke waarde erkend.

[...]

Molenbeek, Elegembeek en Thaborberg vormen de ecologische dragers van dit randstedelijk open ruimte gebied.

De vallei van de Molenbeek en het aansluitende natuurgebied rond de Thaborberg dienen daarbij versterkt en uitgebreid als concentratiegebied van belangrijke natuurwaarden.

De brede vallei van de Elegembeek betreft eveneens een te behouden en versterken element doorheen het agrarisch gebied.

De recent vergunde kantooractiviteiten ter hoogte van het oud klooster Eikelenberg krijgen een aangepaste bestemming. De bestaande woningen rond Thaborberg krijgen rechtszekerheid.

[...]”.

Het gebied rond de Thaborberg wordt bestemd als “natuurgebied (art. B6.2)”. Daarin is ook de onder randnummer 3.1 vermelde eigendom van de verzoekende partijen, gelegen aan de oostelijke rand van dit gebied, begrepen.

Blijkens het grafisch plan bij het ontwerp van gewestelijk RUP wordt dit natuurgebied in het zuidelijk gedeelte ervan doorsneden door een, langs beide zijden bebouwde, weg (De Bergen). Dit plan duidt aldaar een zone “art. B6.6” aan, waaromtrent de stedenbouwkundige voorschriften evenwel geen bepalingen bevatten. In de toelichtingsnota bij het gewestelijk RUP wordt dienaangaande vermeld dat “de vergunde verkaveling in het natuurgebied Taborberg wordt opgeheven” en dat de voorschriften voor de “cluster B6 Kattebroek – Hof te Elegem” geen bepalingen bevatten waarbij “de bestaande woningen rond Thaborberg rechtszekerheid krijgen”.

3.3. Tijdens het omtrent het ontwerp van gewestelijk RUP van 14 februari 2011 tot en met 14 april 2011 gehouden openbaar onderzoek, dienen de verzoekende partijen een bezwaarschrift in.

3.4. Op 7 juli 2011 worden de tijdens het openbaar onderzoek verstrekte adviezen en ingediende bezwaren door de Vlacoro samengevat en besproken. Wat het deelgebied “Zellik- Groot-Bijgaarden” betreft, brengt de Vlacoro een gunstig advies uit, mits rekening wordt gehouden met de volgende voorwaarde:

“[...]

3° Vlacoro ondersteunt voor de Thaborberg in Dilbeek de bestemming natuur (art. B6.2) ter bescherming van de ruimtelijke eenheid van het natuurgebied. Vlacoro vraagt om in de stedenbouwkundige voorschriften de mogelijkheid in te voeren om via een gemeentelijk initiatief rechtszekerheid te verschaffen voor de woningen die vallen binnen verkavelingsakkoord ‘De Bergen’ (cf. standpunt 182a)”.

3.5. Het door de verzoekende partijen ingediende bezwaar wordt door de Vlacoro als volgt weergegeven:

“188. Bezwaarindieners

a. Bezwaarindieners zijn eigenaar of vruchtgebruiker van een terrein met woning te Dilbeek aan de Kerselaarstraat 118 (sectie C, 122z,m2,12,p2,r2). Het betreft een domein met een villa, gebouwd voor de inwerkingtreding van de stedenbouwwet in 1962. Deze villa is gelegen in een achtergelegen perceel, net buiten de strook van 50m die het gewestplan als landelijk woongebied bestemt. De villa is, net als het grootste deel van het domein, gelegen in natuurgebied. Volgens de biologische waarderingskaart versie 2 is een groot deel van de eigendom te beschouwen als een complex van biologisch waardevolle en zeer waardevolle elementen. De woning zelf valt echter buiten dit biologisch waardevolle gebied. De zuid-westelijke grens van perceel 122r is ook een op het terrein zichtbare grens. Er is daar een steil talud ontstaan ten gevolge van een oude zandsteenontginning. Het deel te[n] noord-oosten van de grens sluit dus aan bij de aanpalende woonzone en niet bij het natuurgebied. De woning van bezwaarindieners is in de bestaande toestand zonevreemd. Ze is gelegen in natuurgebied. Er wordt verwezen naar de wettelijke bepalingen in de VCRO betreffende zonevreemde woningen. De nadelen hiervan voor de bezwaarindieners worden aangegeven. Het ontwerp RUP verandert op zich niets aan deze nadelen. Het ontwerp RUP is een gemiste kans om eindelijk rechtszekerheid te creëren voor deze woning. Zolang de zonevreemdheid blijft bestaan heeft deze woning geen rechtszekerheid. Hierbij kan worden opgemerkt dat de opmaak van een gewestelijk RUP zal verhinderen dat de gemeente via een gemeentelijk RUP uitspraak doet over deze zonevreemde woning. Een gemeentelijk RUP mag immers niet afwijken van een gewestelijk RUP.

b. De toelichtingsnota (pag.212) stelt: ‘de bestaande woningen rond Thaborberg krijgen rechtszekerheid’. De woning van bezwaarindieners is een van de woningen rondom de Thaborberg. Er is voor geen enkele zonevreemde woning rondom de Thaborberg rechtszekerheid gecreëerd. Blijkbaar werd vergeten die aspecten van de visie te vertalen naar het grafisch plan. De bewuste visie getuigt van gezond verstand. De woning van bezwaarindieners is niet geïsoleerd. Ze maakt morfologisch deel uit van een woonwijk, ook al valt ze buiten de juridische begrenzing van de woonwijk. Ze kan perfect ontsloten worden zonder de natuurwaarden te storen. De locatie van de woning zelf kent overigens geen bijzondere natuurwaarden. De bestaande woning wordt vergund geacht. Ze stellen vast dat dit ook in het advies van de gemeenteraad van 22 maart 2011 wordt

gevraagd en merken op dat enkel de aanpassing van de begrenzing van het natuurgebied de rechtsonzekerheid volledig beëindigt en ervoor zal zorgen dat ze ook inzake vrijstelling van vergunning en meldingsplicht geen hinder ondervinden.

c. Ze stellen voor het plan aan te passen dat de woning zelf en haar onmiddellijke omgeving een woonbestemming krijgen. Aan de rand van de bestaande woonzone komt dit neer op een bevestiging van de gewestplanbestemming, aangezien die rand volgens het gewestplan reeds bestemd is als landelijk woongebied. Het voorstel leidt enkel tot verplaatsing van de woonzone met enkele tientallen meters. Ze zijn in staat om dit gedeeltelijk te compenseren. Ze zijn eigenaar van een bijkomende toegangsweg vanaf de Kerselaarstraat. Deze toegangsweg dwarsst het landelijk woongebied schuin. Deze toegang is 5m breed en is over een afstand van ongeveer 100m gelegen in landelijk woongebied. Indien compensatie gewenst is, kan die weg als natuurgebied worden ingekleurd. Het voorstel is opgenomen als bijlage bij het bezwaarschrift. De voorgestelde stedenbouwkundige voorschriften zijn gebaseerd op bestaande stedenbouwkundige voorschriften voor andere zones en op de gewestplanbestemming woonpark. Ze laten toe de bestaande bewoning beperkt uit te breiden of te herbouwen eventueel op een andere plaats. De maximale terreininname van 250m² is gebaseerd op de gebruikelijke richtlijnen in woonparken. Dit voorstel kan nog verfijnd worden. Het is in huidige vorm wel een evenwichtig voorstel dat de belangen van de goede ruimtelijke ordening verzoent met het geven van rechtszekerheid aan bezwaarindieners”.

3.6. De Vlacoro weerlegt het voormelde bezwaar van de verzoekende partijen als volgt:

“188 a,b. Vlacoro verwijst naar haar standpunt 182a.

188 c. Vlacoro wenst dit voorstel niet te ondersteunen gezien het belang van de versterking en uitbreiding van het natuurgebied rond de Thaborberg als concentratiegebied van belangrijke natuurwaarden”.

Onder nummer 182 a stelt de Vlacoro het volgende:

“182a. Het ontwerp RUP gaat voor deze cluster uit van het behoud en het versterken van de waardevolle, structuurbepalende elementen. De Thaborberg, Molenbeek en Elegembeek vormen de ecologische dragers van dit randstedelijk open ruimtegebied. Het ontwerp RUP opteert voor de Thaborberg voor de bestemming natuurgebied. Vlacoro ondersteunt deze visie. Deze bestemming komt de ruimtelijke eenheid van dit natuurgebied ten goede en vermijdt een opdeling ervan. Vlacoro vraagt om in de stedenbouwkundige voorschriften de mogelijkheid in te voeren om via een gemeentelijk initiatief rechtszekerheid te verschaffen voor de woningen die vallen binnen verkavelingsakkoord ‘De Bergen’.

Vlacoro stelt vast dat artikel B6.6 op het grafisch plan wordt aangeduid, maar niet is terug te vinden in de verordenende voorschriften. Vlacoro vraagt de ontwerper artikel B6.6 te schrappen van het grafisch plan. Vlacoro vraagt tevens verduidelijking bij de toelichtingsnota (pag.16) die stelt: ‘De vergunde verkaveling in het natuurgebied Thaborberg wordt opgeheven’”.

3.7. Bij het bestreden besluit van 16 december 2011 stelt de Vlaamse regering het gewestelijk RUP definitief vast.

Uit het grafisch plan horend bij het gewestelijk RUP blijkt dat de in het ontwerp van grafisch plan afgebakende zone “art. B 6.6” geschrapt wordt en uit het plangebied van dit gewestelijk RUP wordt gelicht.

Het bestreden besluit wordt bij uittreksel bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 2 februari 2012.

IV. Ontvankelijkheid van het beroep

De aangevoerde excepties

4.1. De eerste verzoekende partij voert in het verzoekschrift, wat haar belang betreft, aan dat zij voor 1/3 houder is van een recht van vruchtgebruik op het terrein vermeld onder randnummer 3.1, dat gelegen is binnen de omschrijving van het gewestelijk RUP. De tweede verzoekster voert aan het voormeld perceel voor 2/3 in volle eigendom en voor 1/3 in naakte eigendom te hebben. Dit terrein is overeenkomstig het geldende gewestplan in natuurgebied gelegen en het ontwerp van gewestelijk RUP voorziet dat de bestaande woningen rond Thaborberg rechtszekerheid krijgen. In de bestreden beslissing wordt het perceel van de verzoekende partijen binnen de grenzen van het natuurgebied van het gewestelijk RUP opgenomen, zodat hun geen rechtszekerheid wordt geboden en hun de mogelijkheid wordt ontnomen om door middel van een gemeentelijk RUP rechtszekerheid te bekomen. De verzoekende partijen beschikken als houders van een zakelijk recht op een perceel met woonhuis en aanhorigheden gelegen binnen het plangebied van het gewestelijk RUP dan ook over het rechtens vereiste belang bij het beroep tot nietigverklaring.

4.2. De verwerende partij werpt in haar memorie van antwoord op dat de eerste verzoekende partij beweert voor 1/3 een recht van vruchtgebruik te hebben op het onder randnummer 3.1 vermelde goed, maar dat zij de akte van vruchtgebruik niet neerlegt. Zij toont niet aan over een zakelijk recht te beschikken en over het rechtens vereiste belang te beschikken.

Het belang van de verzoekende partijen, voor zover aanwezig, quod non, is beperkt tot het bestrijden van het voorschrift dat betrekking heeft op het gebied waarin hun goed is gelegen, met name het voorschrift B6.2. Het gewestelijk RUP is opgedeeld in verschillende deelplannen en clusters. Deze clusters op zich vinden hun wortels in de deelgebieden, die als te herbestemmen werden aangemerkt ingevolge het “Eindrapport (d.d. november 2008)” dat bij aktenaam werd goedgekeurd bij besluit van de Vlaamse regering van 20 februari 2009. Dit houdt in dat een gedeeltelijke vernietiging mogelijk is, waardoor de overige delen van het gewestelijk RUP kunnen behouden blijven. De verzoekende partijen kunnen desgevallend enkel belang hebben bij het aanvechten van de cluster “B6 Kattebroek-Hof”, waartoe het perceel van de verzoekende partijen als natuurgebied rond Thaborberg (B6.2) behoort. Indien de voormelde cluster niet in het gewestelijk RUP zou zijn opgenomen, zou de uiteindelijke beslissing dezelfde zijn gebleven. Het belang van de verzoekende partijen kan beperkt worden tot de cluster B6.

De tussenkomenende partij werpt in haar memorie op dat het belang van de verzoekende partijen beperkt dient te worden tot het voorschrift B6.2 en minstens tot cluster B6.

4.3. De eerste verzoekende partij verwijst in de memorie van wederantwoord naar de notariële aankoopakte van het onder randnummer 3.1 vermelde pand. Uit deze notariële akte blijkt volgens haar ontegensprekelijk dat zij 1/3 van het vruchtgebruik van voormeld pand heeft aangekocht. De stelling van de verwerende partij dat zij geen bewijs van een zakelijk recht op het goed voorlegt, is dan ook manifest ongegrond. Als eigenaar of vruchtgebruiker van een onroerend goed waarop het bestreden gewestelijk RUP betrekking heeft, getuigen de verzoekende partijen in beginsel van het vereiste belang. Daarnaast blijkt uit de statuten en de beslissing tot inrechtetreding duidelijk dat de eerste

verzoekende partij haar maatschappelijke zetel gevestigd heeft op het adres Kerselaarstraat 118 te Dilbeek, hetgeen aan de eerste verzoekende partij ten overvloede het vereiste belang verschaft.

De verzoekende partijen wijzen erop dat zij hun beroep hebben gericht tegen het gehele gewestelijk RUP, gelet op het algemene principe dat een RUP in beginsel één en ondeelbaar is en de nietigverklaring van een deelgebied slechts mogelijk is indien vaststaat dat het betreffende gebiedsdeel kan afgesplitst worden van de rest van het plan en dat de overheid ook afgezien van het gesplitste gedeelte voor het overige dezelfde beslissing zou genomen hebben. Indien de Raad van State van oordeel is dat het belang van verzoekende partijen beperkt kan worden tot de cluster B6, stellen de verzoekende partijen vast dat de verwerende partij in haar nota bevestigt dat het belang van de verzoekende partijen zich niet beperkt tot hun perceel, doch zich uitstrekt tot de gehele cluster B6. Louter ondergeschikt beschikken de verzoekende partijen ontegensprekelijk over het vereiste belang bij de vernietiging van het gewestelijk RUP, voor zover dit betrekking heeft op hun perceel.

Beoordeling

4.4. De eerste verzoekende partij bewijst op afdoende wijze over een recht van vruchtgebruik op het onder randnummer 3.1 vermelde goed te beschikken.

Het belang van de verzoekende partijen bij de vernietiging van het bestreden gewestelijk RUP is beperkt tot de cluster “cluster B 6 Kattebroek - Hof te Elegem”, waarbinnen het goed waarop zij een zakelijk recht bezitten, is gelegen. Deze cluster is van het bestreden gewestelijk RUP afsplitsbaar zonder aan de algemene economie van dit plan afbreuk te doen. De gebeurlijke nietigverklaring van het bestreden besluit dient derhalve tot de voormelde cluster beperkt te worden.

V. Onderzoek van het eerste middel

Standpunt van de partijen

5.1. De verzoekende partijen roepen in een eerste middel de schending in van artikel 2.2.7, § 5 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (hierna: VCRO), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de motiveringswet) en van de materiële en formele motiveringsplicht als algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

Zij zetten uiteen dat de punten a en b uit hun bezwaarschrift (zie randnummer 3.5) worden weerlegd door de verwijzing naar het standpunt van de Vlacoro onder nummer 182a (zie randnummer 3.6), standpunt dat door de Vlacoro werd gegeven naar aanleiding van een bezwaarschrift ingediend door de gemeenteraad van Dilbeek. In het advies van de Vlacoro wordt het bezwaar van de verzoekende partijen niet pertinent besproken, nu enkel wordt geadviseerd om de woningen uit het verkavelingsakkoord “De Bergen” uit het plangebied van het gewestelijk RUP te sluiten. Aangezien de woning van de verzoekende partijen geenszins tot dit verkavelingsakkoord behoort, is dergelijke motivering niet dienstig ter weerlegging van hun bezwaar. Dit klemmt des te meer, nu de woning van de verzoekende partijen evenzeer volledig vergund werd opgericht, na gunstig advies van gemeentelijke en gewestelijke instanties, zodat een behandeling die verschilt van deze van de woningen in “De Bergen” uitdrukkelijk gemotiveerd dient te worden. In het bestreden besluit wordt evenmin ingegaan op het bezwaar van de verzoekende partijen, noch, meer algemeen, op het natuurgebied met zonevreemde woningen rondom de Thaborberg.

5.2. De verwerende partij repliceert in haar memorie van antwoord dat zij nergens leest op welke wijze art. 2.2.7, § 5 VCRO zou geschonden zijn en enkel een argumentatie omtrent de uitdrukkelijke motivering van de bestreden beslissing kan ontwaren. Het middel moet op dat punt als onontvankelijk worden aangemerkt.

Ten gronde wijst deze partij erop dat de Raad van State een vaste rechtspraak hanteert op grond waarvan een schending van de artikelen 2 en 3 van de motiveringswet niet kan worden ingeroepen tegen een ruimtelijk uitvoeringsplan, daar een dergelijk plan verordenende kracht bezit. Het middel is op dit punt dan ook ongegrond. De verzoekende partijen vergissen zich voorts, wanneer zij menen dat hun bezwaren niet (afdoende) worden beantwoord. Ten eerste steunt hun bezwaar a en b eigenlijk op dezelfde premisse, namelijk op het creëren van “rechtszekerheid”. De Vlacoro heeft dit ook zo gezien en verwijst voor de beantwoording van de bezwaren a en b naar haar standpunt 182a. Uit dit laatste kan enkel worden afgeleid dat, wat de woning van de verzoekende partijen betreft, de Vlacoro het behoud van de bestemming natuurgebied ondersteunt. In de toelichtingsnota bij het definitief goedgekeurde plan wordt deze visie neergeschreven. Wat betreft de verkaveling “De Bergen” heeft de Vlacoro aan de plannende overheid gevraagd om rechtszekerheid te verschaffen. De Vlaamse regering is hieraan tegemoet gekomen door de verkaveling “De Bergen”, die door een bestaand verkavelingsakkoord wordt beheerst, uit het plangebied te lichten. Dit houdt in dat de gemeente Dilbeek nog steeds rechtszekerheid kan scheppen door middel van het uitvaardigen van een gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan in uitvoering van haar gemeentelijk ruimtelijk structuurplan. Ten tweede beamen de verzoekende partijen zelf dat het bezwaar c alleszins door de Vlacoro wordt weerlegd. De Vlacoro bevestigt met haar standpunt 188c uitdrukkelijk haar standpunt 182a, doordat de geplande bestemming natuurgebied voor de percelen waarop de woning van de verzoekende partijen gelegen is, wordt ondersteund. Dit betekent dat de Vlacoro alle bezwaren van de verzoekende partijen heeft beantwoord en weerlegd.

5.3. De verzoekende partijen dupliceren in hun memorie van wederantwoord, wat de ontvankelijkheid van het middel betreft, dat uit het geheel van het eerste middel duidelijk valt af te leiden dat zij van mening zijn dat hun bezwaren onvoldoende of niet behandeld werden en dit noch in het bestreden besluit, noch in het advies van de Vlacoro. Artikel 2.2.7, § 5 VCRO vereist dat de Vlacoro gemotiveerd advies uitbrengt omtrent de bezwaren en adviezen ingediend naar aanleiding van het ontwerp van gewestelijk RUP. De verzoekende

partijen zijn van mening dat artikel 2.2.7, § 5 VCRO geschonden is bij gebreke aan gemotiveerde bespreking van hun bezwaren. Dit standpunt blijkt voldoende duidelijk uit hun verzoekschrift. De verwerende partij blijkt in haar antwoordnota ook duidelijk de inhoud van het eerste middel te kunnen samenvatten en erop te kunnen repliceren.

Ten gronde merken de verzoekende partijen op dat de verwerende partij niet kan gevolgd worden wanneer zij argumenteert dat de bestreden beslissing wel op voldoende duidelijke, pertinente en begrijpbare wijze heeft geoordeeld dat hun bezwaren ongegrond zijn. Zoals in het verzoekschrift reeds uitgebreid werd uiteengezet, volstaat het, wat betreft de beantwoording van de bezwaren van de verzoekende partijen gekend onder 188a en b, niet, om te verwijzen naar het standpunt onder sub 182a. De argumentatie dat de waardevolle elementen rond de Thaborberg behouden moeten blijven, maar dat de percelen behorende tot het verkavelingsakkoord “De Bergen” wel moeten behandeld worden opdat hen voor de toekomst rechtszekerheid kan geboden worden, kan geen formeel gemotiveerde weerlegging inhouden van het bezwaar van de verzoekende partijen, luidende dat alle bestaande vergunde woningen rondom de Thaborberg rechtszekerheid dienen te krijgen, waaronder hun eigen woning.

Ondergeschikt, voor zover de Raad van State van oordeel zou zijn dat het advies van de Vlacoro tot weerlegging van het bezwaar van de verzoekende partijen wel voldoende formeel gemotiveerd zou zijn, schendt dit advies met betrekking tot cluster B6 de materiële motiveringsplicht. De Vlacoro neemt immers als hoofdargument ter motivering van cluster B6 het behoud van het natuurgebied rond de Thaborberg, en wendt vervolgens dit argument aan om “De Bergen” uit het plangebied te sluiten en de woning van de verzoekende partijen in het plangebied te laten, waarbij de conclusie (te weten “De Bergen” uit het plangebied te weren en de woning van de verzoekende partijen niet) volledig in strijd is met het uitgangpunt (behoud van de natuurwaarden Thaborberg) en de feitelijke situatie ter plaatse. De woningen “De Bergen” liggen namelijk pal middenin het natuurgebied. Enige motivering omtrent de “vrijwaring en bestendiging” van het natuurgebied staat dan ook haaks op de realiteit.

Tot slot kan evenmin de bemerking van de verwerende partij worden gevolgd dat de Vlacoro door de weerlegging van bezwaar 188c haar

standpunt 182a uitdrukkelijk bevestigd heeft. Het bezwaar 188c had immers betrekking op de suggestie om de bestemming van een deel van het perceel van de verzoekende partijen te wijzigen van natuurgebied naar woonparkgebied. Dit laatste is uiteraard nog iets geheel anders dan het perceel van de verzoekende partijen uit het plangebied van het gewestelijk RUP sluiten, zodat de gewestplanbestemming natuurgebied wel behouden blijft, maar de mogelijkheid wordt geboden aan de gemeente om door middel van een gemeentelijk planningsinitiatief rechtszekerheid te creëren voor de zonevreemde woningen rondom de Thaborberg. Wanneer de Vlacoro omtrent bezwaar 188c stelt dat dit voorstel niet wenselijk is omwille van de natuurwaarden van de Thaborberg, heeft dit uiteraard enkel betrekking op het voorstel tot omvorming van het perceel naar woongebied en niet op de mogelijkheid tot het creëren van rechtszekerheid door bijvoorbeeld een gemeentelijk initiatief ter uitbreiding van de zonevreemde basisrechten voor de woningen rondom de Thaborberg.

5.4. De tussenkomenende partij laat in haar memorie in hoofddorde gelden dat de verzoekende partijen een gebrek aan belang bij het middel hebben, in zoverre dit betrekking heeft op deelgebieden die buiten cluster B 6 vallen. Uit het bezwaar van verzoekende partijen blijkt dat het middel beperkt is tot het bestrijden van het voorschrift voor het gebied waarin hun onroerend goed gelegen is, met name voorschrift B6.2, dat gelegen is in cluster B 6, die geografisch afgescheiden is van cluster C. Ten gronde verwijst deze partij naar het verweer van de verwerende partij.

5.5. De verwerende partij voegt in haar laatste memorie nog toe dat het advies van de gemeente Dilbeek niet onverkort op de woning van de verzoekende partijen kan worden toegepast. Enerzijds betreft deze woning een alleenstaande woning, terwijl de gemeente van “woningen” (meervoud) spreekt. Anderzijds geeft de gemeente de suggestie voor woningen die grenzen aan bestaand woongebied “tout court”. De alleenstaande woning van de verzoekende partijen grenst aan de gewestplanbestemming woongebied met landelijk karakter. De gemeente Dilbeek heeft deze visie reeds in een eerder stadium van het planningsproces geuit, meer bepaald naar aanleiding van de plenaire vergadering

en de verwerende partij voegt de scans toe van de relevante passages uit de opmerkingen zoals geformuleerd door het college van burgemeester en schepenen van 20 september 2010, na advies van de Gecoro van 14 september 2010. De gemeente weerhoudt dan ook nergens dat de percelen van de verzoekende partijen eveneens uit het bestemmingsgebied B 6.2 dienen gesloten te worden. Integendeel, verwijst de gemeente naar het verkavelingsakkoord “De Bergen”. Even verder bevestigt de gemeente zichzelf door expliciet te stellen dat de Thaborberg als reservaat erkend is. Bij haar opmerkingen voegt de gemeente het ministerieel besluit van 31 juli 2006 toe, waarbij het privaat natuureservaat “Thaborberg” het statuut van erkend natuureservaat wordt toegekend. Gelet op deze overwegingen kan het advies niet onverkort getransponeerd worden op de woning van de verzoekende partijen. Meer nog, wijst de verwerende partij erop dat de Vlacoro zichzelf niet tegenspreekt wanneer zij door het uitlichten van het verkavelingsakkoord “De Bergen” nog steeds de noodzakelijke bescherming van de ruimtelijke eenheid van het natuurgebied garandeert. Zoals eerder aangestipt, zijn er in het huidig deelplan B 6 drie “ecologische” dragers, te weten Molenbeek, Elegembeek en Thaborberg. Daartegenover moet ook stil gestaan worden bij het gegeven dat de Thaborberg en de Eikelenberg als twee afzonderlijke landschapselementen moeten worden beschouwd, die een eigen juridisch regime (dit is een aangepaste bestemming) verdienen. Dit wordt in de toelichtingsnota ook zo verduidelijkt.

Beoordeling

6.1. Krachtens de artikelen 2 en 3 van de motiveringswet dienen eenzijdige rechtshandelingen met individuele strekking die uitgaan van een bestuur en die beogen rechtsgevolgen te hebben voor één of meer bestuursorganen of voor een ander bestuur, uitdrukkelijk te worden gemotiveerd door in de akte de juridische en feitelijke overwegingen te vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen.

Er dient te worden vastgesteld dat een ruimtelijk uitvoeringsplan geen rechtshandeling met individuele strekking is, zodat het

middel juridische grondslag mist in zoverre de schending van de voormelde bepalingen wordt aangevoerd.

6.2. De verzoekende partijen zetten de schending van artikel 2.2.7, § 5 VCRO in het eerste middel op voldoende duidelijke wijze uiteen. De verwerende partij heeft zich verweerd tegen het middel. De exceptie van de verwerende partij desbetreffend is ongegrond.

6.3. Het toentertijd geldende artikel 2.2.7, § 5 VCRO bepaalt wat volgt:

“De Vlaamse commissie voor ruimtelijke ordening bundelt en coördineert alle adviezen, opmerkingen en bezwaren en brengt binnen negentig dagen na het einde van het openbaar onderzoek gemotiveerd advies uit bij de Vlaamse Regering. Samen met dat advies bezorgt ze de Vlaamse Regering de gebundelde adviezen, opmerkingen en bezwaren.

[...]

Wanneer de Vlaamse commissie voor ruimtelijke ordening geen advies heeft verleend binnen de gestelde termijn, mag aan de adviesvereiste worden voorbijgegaan. In dat geval bezorgt ze onmiddellijk de gebundelde adviezen, opmerkingen en bezwaren aan de Vlaamse Regering”.

De door het geciteerde artikel aan de Vlaamse regering opgelegde verplichting om het ontwerp van gewestelijk RUP aan een openbaar onderzoek te onderwerpen en de resultaten ervan aan de Vlacoro voor advies voor te leggen, brengt met zich mee dat de Vlacoro in de eerste plaats, zoniet alleszins de Vlaamse regering, kennis moet nemen van de tijdens het openbaar onderzoek op regelmatige wijze geformuleerde bezwaren en opmerkingen die verband houden met de ruimtelijke ordening, en deze moet onderzoeken en beoordelen.

Er bestaat evenwel voor de Vlacoro geen wettelijke verplichting om in haar advies elk individueel bezwaar op individuele wijze te beantwoorden. Het advies van de Vlacoro vormt een geheel en moet als dusdanig worden gelezen. Adviezen over concrete voorstellen gedaan door particulieren moeten worden gelezen in samenhang met de overige delen van het advies.

Uit het advies van de Vlacoro of uit het besluit van de Vlaamse regering houdende definitieve vaststelling van het gewestelijk RUP moet voor de

bezwaarindiener wel op begrijpelijke wijze blijken waarom zijn met de ruimtelijke ordening verband houdend bezwaar niet gegrond werd bevonden, waarbij de bezwaarindiener in de tekst zelf van het advies van de Vlacoro -of van het besluit van de Vlaamse regering- een afdoend antwoord op zijn bezwaarschrift moet kunnen vinden, hetzij in een individuele stellingname, hetzij in een algemene richtlijn van de Vlacoro die op zijn bezwaar begrijpelijk toepasselijk is, hetzij in het antwoord op een bezwaar of opmerking van een andere particulier, of op een advies van een overheidsinstantie.

6.4. Vastgesteld wordt dat de verzoekende partijen in hun bezwaarschrift, onder verwijzing naar de toelichtingsnota bij het ontwerp van gewestelijk RUP, waarin gesteld wordt dat “de bestaande woningen rond Thaborberg rechtszekerheid krijgen”, om een rechtszekere oplossing voor de in het natuurgebied Thaborberg gelegen zonevreemde woningen (zie randnummer 3.5) hebben verzocht. In tegenstelling tot wat de verwerende partij voorhoudt, betreft de vraag om rechtszekerheid in het advies van de gemeente Dilbeek bovendien evenzeer de zonevreemde woningen die deel uitmaken van het verkavelingsakkoord “De Bergen” als de woning van de verzoekende partijen. Dit blijkt, anders dan de verwerende partij in haar laatste memorie tracht voor te houden, op afdoende wijze uit de omstandigheid dat de gemeente in haar advies vraagt om, “bij uitbreiding”, “ook de rechtszekerheid te garanderen voor de andere bestaande, vergunde of vergund geachte zonevreemde woningen in gebied B 6.2”, waartoe de woning van de verzoekende partijen moet geacht worden te behoren.

6.5. Niettegenstaande het voormelde gaat de Vlacoro in de antwoorden 182a en 188c van haar advies enkel in op de vraag om rechtszekerheid voor de in het verkavelingsakkoord “De Bergen” gelegen woningen (zie randnummer 3.6) en oordeelt zij dat het perceel van de verzoekende partijen als natuurgebied in het gewestelijk RUP dient behouden te blijven. Het motief onder antwoord 188c, met name “het belang van de versterking en uitbreiding van het natuurgebied rond de Thaborberg als concentratiegebied van belangrijke natuurwaarden” en onder antwoord 182a, met

name dat het “ontwerp-RUP [...] voor de Thaborberg voor de bestemming natuurgebied [opteert]”, de “Vlacoro [...] deze visie [ondersteunt]” en “[d]eze bestemming [...] de ruimtelijke eenheid van dit natuurgebied ten goede [komt] en [...] een opdeling ervan [vermijdt]”, volstaat daartoe echter niet. De verzoekende partijen stellen immers terecht dat hun woning, net als de woningen “De Bergen”, gelegen is in het natuurgebied Thaborberg.

Evenmin als uit de antwoorden 182a en 188c, blijkt uit enige andere passage van het advies van de Vlacoro of van het bestreden besluit waarom de mogelijkheid tot het bekomen van rechtszekerheid middels een gemeentelijk initiatief enkel voor de woningen “De Bergen” en niet voor de woning van de verzoekende partijen wordt in aanmerking genomen.

Het middel is gegrond in de mate de schending van artikel 2.2.7, § 5 VCRO wordt aangevoerd.

BESLISSING

1. De Raad van State vernietigt het besluit van 16 december 2011 van de Vlaamse regering houdende de definitieve vaststelling van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan “afbakening VSGB en aansluitende open ruimtegebieden”, in zoverre dit de cluster “B 6 Kattebroek – Hof te Elegem” betreft.

De Raad van State verwerpt het beroep voor het overige.

2. Dit arrest dient te worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het gedeeltelijk vernietigde besluit.

3. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 350 euro.

De tussenkommende partijen worden verwezen in de kosten van de tussenkomst, begroot op 625 euro, ieder voor een vijfde.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van twee juli 2013, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

Johan Lust,	kamervoorzitter,
Jan Clement,	staatsraad,
Stephan De Taeye,	staatsraad,
bijgestaan door	
Astrid Truyens,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Astrid Truyens

Johan Lust